

Nr 96.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående inredande av familjebostäder åt ytterligare två laboratorer vid veterinärhögskolan; given Stockholms slott den 8 februari 1929.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

J. B. Johansson.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 8 februari 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDEVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Johansson anför:

I skrivelse den 3 oktober 1928 har styrelsen för veterinärhögskolan gjort framställning om beredande av medel för inredande i byggnaderna för veterinärhögskolans medicinska och kirurgiska kliniker av familjebostäder om 3 rum och kök åt en var av de två laboratorerna vid nämnda kliniker. Enligt framställningen bifogade, av ingenjören hos byggnadsstyrelsen R. Ericsson upprättade ritningar och beskrivningar skulle kostnaderna för bo-

städernas inrättande uppgå till 11,000 kronor för bostaden i den medicinska klinikbyggnaden och till 17,500 kronor för bostaden i den kirurgiska klinikbyggnaden eller sålunda tillhopa till 28,500 kronor.

I ärendet hava infordrade utlåtanden avgivits den 6 december 1928 av byggnadsstyrelsen och den 22 i samma månad av statskontoret.

Innan jag närmare redogör för framställningen, torde jag få erinra, att motsvarande förslag av veterinärhögskolans styrelse framfördes redan i skrivelse den 25 maj 1926. Sagda förslag avsåg emellertid omändring av laboratorsbostaden jämväl vid ambulatoriska kliniken, i vilken del förslaget vann Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande.

Styrelsen för veterinärhögskolan anförde i sistberörda skrivelse i huvudsak följande.

Vid veterinärhögskolan vore som biträden vid undervisningen och det praktiska arbetet anställda två kategorier av lärare: laboratorer och assistenter. På grund av det i förhållande till antalet ordinarie lärare — professorerna samt läraren i hovbeslag m. m. — stora antalet läroämnen samt omfattningen av dessa och av såväl det kliniska arbetet samt laboratoriearbetet hade det blivit nödvändigt att överlämna en betydande del av undervisningen och det praktiska arbetet till de mera stabilt anställda av de biträdande lärarna, nämligen laboratorerna, som självständigt eller i det närmaste självständigt arbetade under institutionschefens överinseende. Så- lunda meddelade laboratorn i medicin undervisning i farmakologi och klinisk propedeutik och vore biträdande klinikchef vid den medicinska kliniken och hundkliniken. Laboratorn i kirurgi undervisade i allmän kirurgi och allmän operationslära och vore biträdande klinikchef vid den kirurgiska kliniken. Laboratorn vid den ambulatoriska kliniken lämnade visserligen icke någon teoretisk undervisning men hade som biträdande klinikchef vid den ambulatoriska kliniken ett mycket krävande och ansvarsfullt arbete bestående i sjukresor med klinikerna vid ifrågavarande klinik. Det torde icke behöva närmare motiveras, att det vore av största vikt för högskolan, såväl med hänsyn till undervisningen som för befastande och bibehållande av den djur- ägande allmänhetens förtroende för högskolans kliniker, att laboratorstjänsterna besattes med så dugande krafter som möjligt och att dessa kvar- hölles där under så lång tid som omständigheterna påkallade. Det vore sålunda i hög grad önskvärt, att veterinärer med särdeles goda kunskaper och helst även större praktisk erfarenhet kunde förvärvas för dessa befatt- ningar. Härvid kunde man icke enbart räkna med, att de stora möjlig- heter till vetenskapligt arbete, som laboratorstjänsterna erbjöde, skulle verka tillräckligt lockande på kvalificerade personer, ty de ekonomiska fördelar, som lantraxis i allmänhet gäve, motsvarades icke alls av avlöningsförmå- nerna för en laboratorstjänst vid veterinärhögskolan. Styrelsen hade vis- serligen senast 1925 gjort hemställan om överförande av åtminstone ett par av laboratorbefattningarna på ordinarie stat för att därigenom bereda dem en säkrare ställning med något högre lön och möjlighet till pension, men denna framställning ledde icke till någon Kungl. Maj:ts åtgärd. Labora- torstjänsterna vore alltså fortfarande arvodesbefattningar, som tillsattes för en tid av tre år åt gången. Laboratorerna vid klinikerna åtnjöte dessutom fri bostad, bestående av två rum utan kök. För tvenne av dem, nämligen laboratorerna vid medicinska och ambulatoriska klinikerna, som hade familj,

hade det varit nödvändigt att inreda »kokvrå» med gaskök, en anordning av provisorisk art och föga tillfredsställande.

Av vad ovan sagts framginge, att det icke vore lämpligt att laboratorstjänsterna besattes med unga, ny-examinerade veterinärer, utan borde om möjligt mera erfarna och beträffande duglighet prövade män placeras på dessa befattningar. Som känt gjorde sig den tendensen numera alltmer gällande även bland företrädarna för de s. k. lärda yrkena att ingå äktenskap vid relativt unga år, en företeelse som det icke syntes styrelsen vara något skäl att motverka. Då det nu vore ett obestriddigt intresse för högskolan att, i konkurrens med lantpraktiken, förvärva de bästa veterinärkrafterna till ifrågavarande befattningar och söka bibehålla kontinuitet beträffande innehavet av desamma, så syntes det också styrelsen nödvändigt att, då icke löneförmanerna för närvarande kunde göras bättre, åtminstone bereda lämpliga bostäder åt laboratorerna, vilka tilläte familjebildning under drägliga förhållanden. Såsom förhållandena nu vore, hade högskolans gifta laboratorer väsentligt mindervärdigare bostäder än vaktmästarna och övrig personal i lägre tjänsteställning.

På grund av vad sålunda anförts hemställde styrelsen, att hos riksdagen måtte begäras ett anslag för inredande av ifrågavarande bostäder i enlighet med av ingenjören i byggnadsstyrelsen Reinhold Ericsson uppgjorda förslag avseende inredande å respektive klinikbyggnaders vindar av tre familjebostäder, var och en om tre rum och kök, för en kostnad av tillhoppa 38,000 kronor, fördelade sig å de olika klinikerna med 11,000 kronor å den medicinska, 17,500 kronor å den kirurgiska och 9,500 kronor å den ambulatoriska kliniken. Förslaget i sistnämnda del innebar en utvidgning av den förutvarande laboratorbostaden samt beträffande den medicinska och den kirurgiska kliniken anordnande av helt nya bostäder.

Byggnadsstyrelsen, som den 1 juli 1926 avgav utlåtande i ärendet, förklarade sig icke hava något att erinra mot högskolestyrelsens förslag till inrättande av laboratorbostäder, men ansåg sig böra framhålla, att det kunde framställas principiella betänkligheter mot att i så stor utsträckning, som föreslagits, för bostadsändamål utnyttja vindsvåningarna i berörda klinikbyggnader, vilket, bland annat, måste medföra, att förbindelselederna inom byggnaderna komme att i avsevärd grad tagas i anspråk för annat än institutionernas egna behov. Då emellertid uppförande av en särskild bostadsbyggnad, även under förutsättning att det för en sådan byggnad anvisades plats inom högskolans område, skulle betinga en avsevärt högre kostnad, enligt inom byggnadsstyrelsen verkställd beräkning 60,000 kronor, hade styrelsen icke funnit sig böra ifrågasätta en sådan lösning av förevarande lokalfråga.

Statskontoret anförde i remissutlåtande den 5 augusti 1926, bland annat, att av en från t. f. rektorn för högskolan införskaffad uppgift rörande den vid högskolan anställda personalen samt av densamma innehavda tjänstebostäder framginge, att bostadsförmån i betydande utsträckning åtnjöttes av ifrågavarande personal, i vissa fall ersättningsfritt och i återstående fall mot synnerligen lågt vederlag.

En sådan anordning hade givetvis medfört och medförde alltjämt för statsverket avsevärda kostnader, och dessa kostnader skulle genom ett bifall till föreliggande framställning komma att ytterligare ökas. Att märka vore dessutom, att, såsom ock av byggnadsstyrelsen i dess utlåtande i ärendet antytts, vissa principiella betänkligheter måste göra sig gällande mot att, såsom här skulle bliva fallet, för bostadsändamål så förfoga över det för en

vetenskaplig institution disponibla lokalutrymmet, att därigenom olägenhet för institutionsverksamheten eller i framtiden måhända till och med brist å för densamma erforderligt lokalutrymme kunde uppstå.

Med hänsyn härtill kunde statskontoret, med allt beaktande av de skäl, som anförts till stöd för förevarande framställning, icke finna annat än att, innan densamma av Kungl. Maj:t upptoges till slutlig behandling, en ingående och allsidig utredning borde göras rörande tjänstebostadsförhållandena vid veterinärhögskolan i syfte att utröna, i vilken utsträckning det med hänsyn till nämnda högskolas verksamhet kunde anses nödigt eller lämpligt att anvisa tjänstebostäder åt befattningshavare vid högskolan.

Föredragande *departementschefen* fann det väl riktigt, att bostäder i nödig utsträckning bereddes de befattningshavare vid högskolan, för vilkas tjänstgöring det vore av vikt, att de vore lätt tillgängliga vid högskolan. Till sagda befattningshavare syntes nämnda laboratorer vara att räkna. För önskvärdheten av, att någorlunda rymliga bostäder anordnades för dem, talade den betydelse för tjänsternas besättande med dugliga innehavare som, enligt vad högskolestyrelsen åberopat, tillgången på sådana bostäder torde äga. Med hänsyn till de av byggnadsstyrelsen och statskontoret anförda principiella betänkligheterna ansåg han sig emellertid icke kunna förorda inrättande enligt den av högskolestyrelsen föreslagna planen av tre familjebostäder för laboratorer. För att i någon mån tillmötesgå det behov, som föreläge, ville han emellertid föreslå, att bostaden för laboratorn å den ambulatoriska kliniken ombildades på föreslaget sätt till bostad om tre rum och kök. Några större betänkligheter mot en sådan utvidgning av en redan befintlig lägenhet att bättre motsvara sitt ändamål torde knappast förefinnas. De för ändamålet erforderliga medlen borde, såsom av statskontoret föreslagits beredas från kvarstående behållning å försäljningsmedlen för veterinärinstitutets forna tomter invid Karlaplan.

Kungl. Maj:ts framställning till riksdagen avfattades i enlighet med vad departementschefen sålunda förordat, och vann densamma *riksdagens* bifall (se 1927: IX H. T. p. 52; R. skr. nr. 9 A p. 32).

Veterinärhögskolans nu ifrågavarande framställning.

I sin nu föreliggande framställning anför *styrelsen för veterinärhögskolan* i huvudsak följande.

De skäl för beredande av familjebostäder åt högskolans kliniska laboratorer, som styrelsen i 1926 års skrivelse åberopade och till vilka Kungl. Maj:t och riksdagen genom beslutet att inreda familjebostad åt laboratorn vid ambulatoriska kliniken givit sin principiella anslutning, gjorde sig alltfört och i oförminskad grad gällande. Till stöd för det föreliggande behovet i detta avseende ville styrelsen åberopa sin förberörda skrivelse den 25 maj 1926. Härutöver ville styrelsen till bemötande av de betänkligheter mot förslaget, som 1926 anfördes av statskontoret och byggnadsstyrelsen framhålla, att den påpekade olägenheten, att förbindelselederna inom institutionsbyggnaderna, d. v. s. trappor och korridorer, skulle komma att nyttjas för annat än institutionernas eget behov, vore obestriddig men finge enligt styrelsens mening icke tillmätas någon väsentlig betydelse. I högskolans institutionsbyggnader hade allt sedan högskolan byggdes funnits ett ganska stort antal bostadslägenheter med samma uppgångar som till institutionslokalerna, och någon avsevärdare olägenhet hade icke visat sig uppstå härav. Ej heller kunde styrelsen finna, att genom de ifrågavarande vindsutrymmenas på medicinska och kirurgiska institutionernas vindar användande för inredning av bostäder någon risk skulle uppstå för brist på utrymme till

nödvändiga framtida utvidgningar av institutionslokaler för dessa eller andra av högskolans institutioner. Institutionerna hade nämligen redan från början, visserligen utan något som helst slöseri med utrymmen, blivit så tillgodosedda med lokaler för undervisning och vetenskapligt arbete, att de i allmänhet icke torde behöva inom överskadlig framtid utvidgas, ej heller i väsentligare mån omändras. Undantag i det senare hänseendet utgjorde dock den kirurgiska kliniken för större husdjur och hundkliniken. Beträffande den förra hade styrelsen i skrivelse av den 21 maj 1928 (jmf. IX H. T. 1929 p. 44) gjort framställning om partiell ombyggnad i och för inredande i densamma av avdelning för kirurgiska hundfall. Vad hundkliniken anginge vore det ett ganska trängande önskemål, att densamma så till vida finge genomgå en omändring, att en bättre isolering av smittsamma sjukdomsfall från icke smittsamma än som nu vore möjlig möjliggjordes såväl i avseende på polikliniken som den stationära kliniken. De förslag, som för ernående av detta syftemål hittills utarbetats, hade emellertid icke visat sig så tillfredsställande, att styrelsen ansett sig kunna för Kungl. Maj:t framlägga dem till prövning. Någon som helst användning av vindsutrymmen för nämnda ändamål kunde under inga omständigheter ifrågakomma, och sålunda kunde inredandet av bostäder å kirurgiska och medicinska institutionernas vindar icke på något sätt komma att inverka på dessa lokalfrågors lösande. Vidare föreläge som önskemål dels att assistenten vid kirurgiska kliniken, som f. n. disponerade ett (ursprungligen för inlogering av främmande gäster avsett) enkelrum, i likhet med övriga assistenter erhöle dublett, dels att tvenne amanuenser, nämligen de i bakteriologi och hovbeslag, som i olikhet med övriga amanuenser ej hade bostad (»stipendierum»), för framtiden erhöle sådan. Genom att de f. n. till laboratorerna vid medicinska och kirurgiska klinikerna upplåtna dubletterna, förutsatt att dessa befattningshavare erhöle familjebostäder på annan plats inom högskolan, bleve lediga, skulle detta önskemål utan någon extra kostnad för statsverket kunna fyllas. En lokalutvidgning, som dock icke torde bliva behöfvig inom de närmaste åren, avsåge bibliotekets bokmagasin. För denna utrymmesökning vore meningen att reservera det hittillsvarande ångpannerummet med tillhörande kolrum i administrationsbyggnaden, vilka rum blivit obehöfviga för sitt ursprungliga ändamål genom centraliseringen av högskolans uppvärmningsanläggning. Nyssnämnda utrymmen vore belägna i souterrängvåningen under bokmagasinet och kunde lätt genom en trappa sättas i förbindelse med detta. Det ändamål, vartill vindarna på högskolan, i den mån de icke redan utnyttjats för bostäder med tillhörande vindskontor och andra reservutrymmen, användes, nämligen till förvaring av icke för tillfället brukade möbler och andra inventarier, kunde lämpligen fyllas genom aptering av en del av de efter värmecentralens anläggande ledigblivna pannrummen till förrådsrum för de olika institutionernas behov. Såväl ur bekvämlighets- som ur brandsäkerhetssynpunkt bleve dessa bättre lämpade härför än vindarna. Några andra ombyggnads- eller utvidgningsbehov än de nämnda hade högskolan enligt styrelsens uppfattning icke för en längre följd av år framåt.

Med avseende på statskontorets i ovan nämnda yttrande gjorda påpekande, att bostadsförmån i betydande utsträckning åtnjötes av högskolans personal, i vissa fall ersättningsfritt, i återstående fall mot synnerligen lågt vederlag, samt till uppfyllande av statskontorets krav på utredning av i vilken utsträckning det med hänsyn till högskolans verksamhet kunde anses

nödigt eller lämpligt att anvisa tjänstebostäder åt högskolans befattningshavare finge styrelsen anföra följande. Vilka av högskolans befattningshavare, som tilldelats tjänstebostad, och av vilken storlek denna i de olika fallen vore, framginge av skrivelsen vidlagd tablå. Veterinärhögskolans uppgifter inskränkte sig icke till att vara allenast en undervisningsanstalt för veterinäradepter; den vore även en sjukvårdsanstalt av rätt betydande omfattning till den djurägande allmänhetens tjänst och en anstalt, dit allmänheten och landets veterinärer i stor utsträckning insände material för undersökning, och slutligen vore den även avsedd att vara och vore en institution för vetenskaplig forskning på det veterinära området. För att kunna fylla dessa uppgifter kunde de vid högskolans institutioner anställda i allmänhet icke lägga sitt arbete så, att de kunde utföra detta under en viss bestämd tid av dagen, några timmar i följd, utan måste fördela det under större delen av dagen och ofta nog även för ändamålet tillgripa nattimmor. De arbetsförhållanden, som vore rådande vid högskolan, berodde icke enbart på högskolans vittomfattande och även inom dess institution olikartade arbetsuppgifter, utan även på den i jämförelse med förhållandena vid andra institutioner med likartade arbetsuppgifter begränsade lärar- och övriga personalen ävensom på bristen å tränade tekniska biträden på de olika institutionerna. Som högskolan vore belägen utanför det egentliga stadsområdet, där lämpliga bostäder kunde erhållas, och kommunikationerna mellan staden och högskolan icke vore sådana, att de tillstodde en snabb och samtidigt tillräckligt billig förflyttning till och från densamma alla tider på dygnet, vore det för bästa möjliga utnyttjande av lärarnas arbetskraft och för beredande av förmånligaste arbetsförhållanden för dem önskvärt, att samtliga lärare åtnjöte förmånen av bostad vid högskolan. Som detta emellertid icke vid den nya veterinärhögskolans planläggande beaktats, torde det nu svårigen låta sig göra. De bland högskolans lärare och övriga personal, som hade sådan tjänstgöring, att deras närvaro på högskolan kunde påfordras vilken tid på dygnet som helst, eller som måste åläggas en mycket utsträckt tjänstgöringstid för utövande av tillsyn på institutioner och kliniker, måste i första rummet beredas bostäder vid högskolan. Det vore efter denna princip högskolans styrelse gått vid tilldelande av tjänstebostäder, vilket en granskning av den medföljande tablåen över dem, som innehade dylik bostad utvisade. Däri angivna befattningshavare vore sådana, vilka måste finnas tillgängliga i och för omedelbart ingripande alla tider på dygnet vid inkommande olycks- eller hastigt påkommande sjukdomsfall samt för ständigt övervakande av de på klinikerna befintliga patienterna eller för att stå till tjänst vid påkallade sjukresor utanför högskolan. Hit hörde professorer, laboratorer och assistenter vid klinikerna samt övrig personal, som hade sin tjänstgöring förlagd till dessa (fodermarskar, sjukvårdare, bilförare). Vidare utgjordes bostadsinnehavarna av sådan personal, som konstant hade en mycket lång daglig tjänstgöringstid eller behövde ständigt finnas tillstädes för övervakande av institutionerna, nämligen rektor, prorektor och assistenten vid patologiska institutionen, institutionsvaktmästarna, maskinisten och eldarna, portvakten och ladugårdspersonalen samt nattvakten. Slutligen åtnjöte även förmannen för hovslagarna och tvenne av dessa senare bostad på grund av att deras arbete började tidigt på morgonen och vore betydligt ansträngande. Det torde icke med fog kunna påstås annat än att det vore både lämpligt och nödvändigt för högskolans drift, att nämnda befattningshavare erhöle bostad

därstädes. Vad beträffade de laboratorer, för vilka familjebostad nu begärts, vore de anställda vid klinikerna och tillhörde alltså den kategori befattningshavare, som ovillkorligen borde vara boende vid högskolan och som även nu åtnjöte bostad därstädes, ehuru endast dubblett.

Med avseende på statskontorets påstående, att bostadsförmånen i vissa fall vore ersättningsfri, i övriga erhöles mot synnerligen lågt vederlag, finge styrelsen anföra följande. Vid genomförande av den av 1926 års riksdag för veterinärhögskolan beslutade löneregleringen, reglerades även i författningens ordning hyresersättningsbeloppen för de tjänstebostäder, för vilka tidigare löneavdrag gjorts. Sättet för beräkningen framginge av skrivelsen vidlagd promemoria från sysslomannen, efter vars principer styrelsen beslöt att den skulle verkställas. Utgångspunkt för beräkningen utgjorde, såsom av nämnda promemoria även framginge, de av riksdagen i 1914 års stat för högskolan fastställda hyresavdragen, vilka av riksdagen då ansågos så avvägda, att bostadsförmånen ej skulle utgöra någon löneförbättring. I avvaktan på de särskilda direktiv för arvodesbefattningshavare, som enligt § 1 i kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) angående avlöningsbestämmelser för icke ordinarie befattningshavare vid statsdepartement m. m. ställts i utsikt, bestämdes för dessa befattningshavare vid högskolan d. v. s. laboratorer och assistenter, i vilkas löneförmåner fri bostad dittills ingått, i samband med 1926 års lönereglerings genomförande icke några bostadshyror, utan gjordes i stället framställning till Kungl. Maj:t att de fortfarande måtte, så länge deras bostäder utgjordes endast av dubletter eller enkelrum, få åtnjuta hyresfri bostad. Detta ärende hade ännu icke av Kungl. Maj:t blivit avgjort. Styrelsen ansåge, att den sålunda vid genomförandet av 1926 års lönereglering vid högskolan förfarit i full överensstämmelse med gällande författningar och att den verkställt en skäligen och rättvis uppskattning av hyresersättningsbeloppen för tjänstebostäderna vid högskolan. Statskontorets påstående att bostadsförmånen, där den icke vore ersättningsfri, erhöles mot ett synnerligen lågt vederlag, kunde därför icke sägas vara befogat.

Enligt från högskolan lämnad uppgift skulle, i händelse av bifall till föreliggande framställning, samtliga befattningshavare vid högskolan erhålla bostad med undantag av professorerna i husdjurslära, i bakteriologi och hygien, i patologisk anatomi och i anatomi, läraren i hovbeslag, laboratorn i kemi, sysslomannen, styrelsens sekreterare, kanslibiträdet, två extra vaktmästare, en hundskötare, en hästskötare, en gårdskarll och en hovslagare.

Byggnadsstyrelsen hänvisar till sitt förut omförmälda utlåtande den 1 juli 1926 samt förklarar sig icke hava något att erinra mot styrelsens för veterinärhögskolan kostnadsberäkningar, vilka sluta å samma belopp som de år 1926 framlagda.

Statskontoret anför följande.

I sitt den 5 augusti 1926 avgivna utlåtande i förevarande fråga anförde statskontoret, bland annat, att bostadsförmån i betydande utsträckning åtnjötes av veterinärhögskolans personal, i vissa fall ersättningsfritt och i återstående fall mot synnerligen lågt vederlag.

Efter vad statskontoret kunnat finna hade den av styrelsen för nämnda högskola nu förebragta utredningen icke jävat riktigheten av detta statskontorets uttalande. Icke heller torde kunna bestridas, att en sådan an-

ordning medfört och alltjämt medförde avsevärda kostnader för statsverket, ävensom att genom ett bifall till föreliggande framställning dessa kostnader skulle komma att ytterligare ökas.

Därest emellertid Kungl. Maj:t skulle finna sig böra tillmötesgå sagda framställning, torde det erforderliga medelsbeloppet icke behöva äskas å riksstaten, utan syntes detsamma, i likhet med vad förut skett i dylika fall, lämpligen kunna anvisas att utgå av de utav statskontoret omhänderhavda försäljningsmedel för veterinärinstitutets forna tomter invid Karlaplan i Stockholm, av vilka medel enligt en inom statskontoret verkställd beräkning för närvarande torde finnas disponibelt ett belopp av i runt tal 450,000 kronor. För en sådan medelsdisposition torde det dock bliva nödvändigt att inhämta medgivande av riksdagen.

Departements-
chefen.

Vid den förnyade utredning, som av styrelsen för veterinärhögskolan verkställts rörande det behov av byggnadsarbeten bland annat för tjänstebostäder, som kunde beräknas bliva behöfliga vid högskolan, har styrelsen ytterligare framlagt de skäl, som enligt styrelsens uppfattning nödvändiggöra, att åtminstone vissa av högskolans befattningshavare äro boende vid högskolan eller i dess omedelbara närhet. I sådant avseende har framhållits, att en del av befattningshavarna hava sådant arbete, att deras närvaro på högskolan kan vara erforderlig alla tider på dygnet för omedelbart ingripande vid inkommande olycksfall eller hastigt påkommande sjukdomsfall samt för ständigt övervakande av de på klinikerna befintliga sjuka djuren ävensom för sjukresor. Andra befattningshavares tjänstegöromål påkalla en mycket lång daglig tjänstgöringstid eller ock behöva de ständigt finnas tillstädes för övervakande av institutionerna. Därigenom att ifrågavarande befattningshavare äro boende vid högskolan kan i övrigt deras arbetskraft bättre tillvaratagas än annars skulle bliva fallet. Bland de befattningshavare, som vid varje tid på dygnet borde vara tillgängliga, har upptagits laboratorerna vid medicinska, kirurgiska och ambulatoriska klinikerna. Envar av dessa har jämväl vid högskolan innehaft bostad, bestående av dublett. Enär dessa laboratorer ofta utgjorts av gifta personer, har emellertid sedan länge varit ett önskemål, att de skulle kunna tilldelas lägenheter ägnade till familjebostäder. Såsom ett särskilt skäl härför har åberopats de svårigheter, som visat sig föreligga att med de löneförmåner, som kunde erbjudas, förvärva och vid högskolan kvarhålla lämpliga personer å laboratorstjänsterna. Med hänsyn till de fordringar, som måste ställas å innehavarna av dessa tjänster, vore det av stor vikt att kunna för dem förvärva särskilt erfarna och dugande personer. En ej betydelselös åtgärd för möjliggörandet härav vore, att laboratorerna kunde erbjudas någorlunda tillfredsställande familjebostäder, så att icke den omständigheten, att dylika ej förefunnes, skulle avhålla från anställning såsom laborator.

De skäl, som sålunda anförts, synas mig ådagalägga önskvärdheten av ej allenast att laboratorerna äro boende vid högskolan utan även att familjebostäder där anskaffas åt dem. Av vikt synes fördenskill vara, att de

dubletter, som ställts till deras förfogande, utbytas mot bostäder ägnade att användas för familj och sálunda utrustade med kök och nödiga om än anspråkslösa utrymmen. Ett första steg att tillmötesgå detta behov togs, när 1927 års riksdag beviljade medel för utvidgning till bostad om tre rum och kök av den av laboratorn vid ambulatoriska kliniken innehavda dubletten.

Enligt styrelsens utredning skulle det behov av ytterligare bostäder, som, såvitt för närvarande kan bedömas, erfordras vid högskolan, inskränka sig till de ifrågasatta två familjelägenheterna för laboratorerna å medicinska och kirurgiska klinikerna ävensom dublett i stället för nuvarande enkelrum åt assistenten vid kirurgiska kliniken samt enkelrum åt envar av amanuenserna i bakteriologi och hovbeslag. Genom familjelägenheternas inredande skulle tillgodoses jämväl behovet av bostäder åt nämnda assistent och amanuenser. Det sätt, som föreslagits för sagda lägenheters anskaffande, nämligen genom deras inredande å vinden till respektive den medicinska och kirurgiska kliniken, torde vara ur praktisk synpunkt lämpligt samt det för statsverket minst kostsamma. Någon större olägenhet torde däri-genom knappast behöva uppkomma. Styrelsens redogörelse rörande det väntade byggnadsbehovet synes giva vid handen, att de vindsutrymmen, som skulle tagas i anspråk, i varje fall inom avsevärd tid framåt näppeligen tarvas för högskolans drift liksom att med de övriga såsom önskvärda framhållna byggnadsarbetena vid högskolan icke lämpligen kan förbindas inredande av bostadslägenheter av ifrågavarande slag. För de inventarier med mera, som för närvarande äro upplagda på vindarna, synas lämpligare förvaringsrum hava blivit tillgängliga i samband med ombyggnaden av värme-systemet vid högskolan. Vidkommande den i ärendet framkomna invändningen, att förbindelsegångarna i omförmälda institutionsbyggnader skulle brukas jäm-väl av bostädernas innehavare må erinras, att gemensam användning av dylika förbindelsegångar inom högskolans byggnader förekommer redan nu, utan att större olägenheter därav torde hava uppkommit. Inflyttandet av en familj i var och en av nu omhandlade två institutionsbyggnader synes icke behöva bliva synnerligen besvärande.

Den ersättning, som befattningshavare med arvoden skola hava att utgiva för sitt innehav av bostäderna, bör regleras att utgå i huvudsaklig anslutning till de i sådant hänseende enligt avlöningsreglementet för ordinarie be-fattningshavare bestämda grunder. Den ekonomiska uppoffring staten gör torde härigenom bliva föga betydande.

Emot den beräknade kostnaden, 28,500 kronor, för arbetenas utförande torde intet vara att erinra. Arbetena böra omhänderhavas av byggnadsstyrelsen i samråd med styrelsen för veterinärhögskolan. Såsom statskon-toret framhållit, kunna för ändamålet erforderliga medel erhållas från kvar-stående behållning å försäljningsmedlen för veterinärinstitutets forna tomter invid Karlaplan. Uppförande å riksstaten av särskilt anslag erfordras så-lunda icke. Ärendet torde dock vara av beskaffenhet att böra underställas riksdagens prövning.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av »försäljningsmedlen för veterinärinstitutets forna tomter invid Karla-plan» må användas ett belopp av intill 28,500 kronor för inredande i en var av de för medicinska och kirurgiska klinikerna avsedda byggnaderna vid veterinärhögskolan av familjebostad för den vid vederbörande klinik anställda laboratorn.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Joh:s Thygesen.